

REALMENT, VAL LA PENA?

Diari del Nil

1 de gener del 2011

Hola, em dic Nil Pujades. Tinc 13 anys i he decidit fer aquest diari perquè m'avorreixo a casa; la majoria del temps estic sol, quasi no tinc amics, perquè no tinc facilitat a fer amistats. És per això que he pensat que escriure un diari seria un entreteniment .

4 de gener del 2011

S'acosta el dia de reis i ens reunirem tota la família per celebrar- ho. M'agrada el Nadal perquè ens unim tota la família i mengem els millors menjars de la meva àvia. Ella és molt bona persona i millor cuinera. Sempre m'ha recolzat, és una de les persones més importants de la meva vida ja que és l'única àvia que tinc. L'altre àvia va morir de càncer. Recordo que mentre jo estava a l'hospital , li agafava la mà i ella em deia no canviés mai. Suposo que és per això que sóc de la manera que sóc; però, ser jo mateix no em serveix per ha tenir amics, jo no canviaré per ser més popular, sóc fidel a la meva personalitat.

8 de gener del 2011

És hora de tornar al col·legi. Jo no en tinc moltes ganes perquè els meus companys em fan la punyeta. Mai n'havia parlat amb la mare. Quan em preguntava com havia anat el col·legi, jo li responia que bé, i me'n anava a la meva habitació a jugar amb la consola. No en volia parlar amb ningú. Era un tema complicat.

Avui al matí m'han ignorat completament, però a la hora del patí m'han demanat si volia jugar a futbol. Per a ells no era gran cosa però per a mi ha estat un pas molt important. He marcat uns quants gols i els companys m'han felicitat per la meva gran actuació.

2 de febrer del 2011

Avui he començat a quedar amb els nois "populars" de la classe per jugar a futbol.

5 de febrer del 2011

Últimament , quedo bastant sovint amb els nois de la classe. Moltes vegades no juguem a futbol, també anem al cinema i fem altres coses.

A la nostra banda no només som nois també hi ha noies i en especial hi ha una de molt bufona, es diu Lídia i m'agrada molt. Me la miro tot el dia a classe i suposo que això es veu reflectit en les meves notes. La meva mare ja se li comença a pujar la mosca al nas.

8 de febrer del 2011

Em vaig adonar que els meus amics em posaven el sobrenom de "El nen bo". Perquè mai m'han expulsat de classe, no faig gamberrades, no fumo, ni bec alcohol.

Vaig pensar que havia de fer alguna cosa per no tornar a ser un marginat, així doncs, a l'hora de matemàtiques el professor m'ha dit que surti a la pissarra a fer l'exercici nou. Jo l'he insultat i li he dit que surtis la seva mare a fer el exercici. M'ha fet fora de classe i m'ha posat un full de incidències. Quan s'ha acabat la classe em dirigia cap a l'aula i al passadís m'he trobat al professor de matemàtiques, en Toni, i m'ha dit " No sé què t'ha passat però espero que no es torni a repetir ".

Els meus companys han vingut a l'hora del pati i m'han dit que sóc el millor i que ja no era el nen bo.

S'havia que estava defraudant la meva àvia però no m'importava perquè tinc amics i em sento molt bé. Quan li he ensenyat el full d'incidències a la meva mare s'ha enfadat tant que m'ha castigat tres mesos sense jugar a la consola. És bastant estricta.

14 de febrer del 2011

Avui és el dia dels enamorats i sabia què era el dia en que m'havia de declarar a la Lídia. Així que li he dit que havia de parlar amb ella a la hora del pati al costat de la caseta de manteniment. He arribat primer i uns minuts després ha arribat ella, li he dit que feia temps que m'agradava, que la mirava sovint i que si ella volgués a mi m'agradaria molt ser la seva parella.

Ella m'ha confessat que estava molt nerviosa perquè sabia més o menys de què havia de parlar amb ella i que a ella també li

agradava jo des de fa temps però li feia molta vergonya dir-m'ho. Així que hem decidit començar una relació , m'he llençat i li he fet un petó, el meu primer petó.

29 de febrer del 2011

Ja fa temps que no escrivia al diari perquè des que surto amb la Lídia no paro mai. Estic tot el dia amb ella i la colla. La meva mare està molt empenyada perquè ho suspenc tot i em fan fora de classe sovint.

L'altre dia se'm va plantejar un problema molt gran, Estàvem al parc amb tota la colla, tots estaven fumant i em van oferir tabac. Tots els meus amics fumaven, fins i tot la Lídia, vaig pensar que si no volia ser expulsat del grup més em valia fumar així que ho vaig provar i em va agradar.

8 de març

En el darrer mes he estat fumant moltíssim i m'he tornat addicte. Ahir estàvem al carrer tota la colla, estàvem tots fumant; de sobte va aparèixer la meva àvia i em va veure fumant. Es va apropar a mi amb molta fermesa i em va preguntar que feia fumant, ja podia estar apagant el cigarret.

Vaig contestar a l'àvia que se n'anés a fer punyetes i ella se'n va anar molt disgustada. No m'ho creia, acabava d'enviar a fer punyetes la meva àvia, l'única persona que sempre m'ha recolzat i una de les persones més importants de la meva vida. Tot per ser popular.

14 abril del 2011

Avui és la festa de la Lídia, és a la platja. Hi he anat sobre les vuit, allà estava ella, li he donat el regal i hem començat la festa fumant. Després hem begut begudes alcohòliques i hem acabat borratxos, jo no he pogut parar de veure fins que m'he quedat en estat de coma etílic. Els "meus amics" Han trucat al 112 i han marxat tots corrents.

He estat dut a l'hospital a les 11:45, la meva mare estava plorant completament desesperada.

15 abril del 2011

Al

En recuperar-me els meus pares s'han alegrat moltíssim, la meua àvia era al meu costat, portava tota la nit a l'hospital. Ella m'ha dit: sempre estaré al teu costat no ho dubtis mai. M'he emocionat moltíssim.

18 abril del 2011

Surto del hospital i me'n vaig cap a casa. La meua mare em comunica que m'ha canviat de centre escolar perquè el que va passar no torni a passar mai més.

28 abril del 2011

He arribat al nou col·legi i m'he adaptat perfectament amb nous amics que m'accepten tal com sóc, sense fer gamberrades i sense tabac ni alcohol pel mig.

Des del 14 d'abril que no veig a la Lídia ni a la colla perquè ells no hem van venir a veure a l'hospital i els tinc molta ràbia perquè per culpa seva vaig renunciar a ser com sóc , a ser qui realment sóc per tenir la seva amistat, la qual van demostrar que no era verdadera.

Un consell: No deixeu que ningú influeixi negativament en la vostra vida.

La història d'en Nil està basada en fets reals perquè avui en dia milions de nens cauen en les drogues i l'alcohol per impressionar a la gent i tindre la seva amistat, una amistat que no es pot considerar vertdadera.

Pseudònim: Rudy 5

Edat: 13 anys

Data: 25 de febrer del 2011

Prosa en català